

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De adoratione exhibenda humanitati Christi. A. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Christi duas esse natiuitates, eundemq; bis natum fore.

DE ADORATIONE HVMANITATIS CHRISTI: an eadem sit Adoratio humanitati & deitati exhibenda.

DISTINCT. IX.

Vtrum caro Christi sit adoranda adoratione latria quæ est proprietas diuina natura.

PRÆTEREA inuestigare oportet: vtrum caro Christi & anima vna eademq; cū verbo debeat adoratione adorari, illa scilicet q̄ latria dicitur. Si enim animæ vel carni exhibetur latria quæ intelligitur seruitus siue cultus soli creatori debitus: cum anima Christi vel caro creatura tantū sit, creature exhibetur q̄ soli creatori debetur: quod faciēti in idololatriam deputatur. Ideo quibusdam videtur nō illa adoratione quæ latria est carnē Christi vel animam esse adorandā: sed illa quæ est dulia, cuius duas species vel modos esse dicunt. Est n. cuiusdam modi dulia quæ creature cui libet exhiberi potest: & est quædam soli humanitati Christi exhibenda non alii creature: quia Christi humanitas super omnē creaturam est verenda & diligenda. Non tamen adeo vt cultus diuinitati debitus ei exhibeatur, qui cultus in dilectione & sacrificii exhibitione atque reuerentia consistit: qui latinè dicitur pietas, græcè autem *θεοσεβεία*, id est. Dei cultus vel *εὐσεβεία*, id est, bonus cultus.

Aliorum sententia qui vnam adorationem vtrique exhibendam tradunt.

Aliis autem placet Christi humanitatem vna adoratione cum verbo esse adorandam, non propter se sed propter illū cuius scabellum est, cui est vnita. Neque ipsa humanitas sola vel nuda, sed cū verbo cui est vnita: nec propter se sed propter illum cui est vnita, est adoranda. Nec q̄ hoc facit idololatriæ re⁹ iudicari pōt: quia nec soli creature, nec propter ipsam: sed creatori cū humanitate & in humanitate sua seruit. De hoc Ioan. Dā. ita ait. Due sunt naturæ

naturæ Christi ratione & modo differentes vnitæ *Lib de ortho*
 vero secundū hypostasim, Vna ergo Christ⁹ est De⁹ *doxa fide 3.*
 pfectus, & homo perfectus: quē adoram⁹ cum pa- *c. 2. in medi.*
 tre & sp. vna adoratione cū incontaminata carne
 eius. Non in adorabilē carnē dicentes. Adoratur n.
 in vna verbi hypostasi, q̄ hypostasis generata est.
 Non Creaturæ generationem præbentes. Nō ergo
 vt nudam carnē adoramus, sed vt vnitā deitati in
 vnā hypostasim, Dei verbi duab. reductis naturis.
 Tameo carbonē tāgere, ppter ligno copulatā ignē.
 Adoro Christi Dei mei simul vtranq; naturā: ppter
 carni vnitam deitatē. Non n. quartā appono per-
 sonam in Trin. sed vnā personam confiteor ver-
 bi & carnis ei⁹. His verbis insinuari videtur Chri-
 sti humanitatē vna adoratione cum verbo esse a-
 dorandā. De hoc etiam Aug ait ex serm. Dom. vbi
 dicit. Non turbetur cor vestrū, ita dicit, Dicunt he-
 retici filium non natura esse Deū, sed creatū. Qui-
 b⁹ respondendū est, q̄a si filius nō est Deus natura,
 sed creatura: nec colendus est omnino, nec vt De⁹ *Serm. 58. de*
 adorandus: dicēte Apost. Coluerūt & seruiert po- *verbis h. s*
 tius creaturæ q̄ creatori. Sed illi ad hoc replicabūt *domini, Nō*
 & dicent, Quid est quod carnē eius, q̄ creaturā esse *turbetur cor*
 non negas, si simul cum diuinitate adoras, & ei non *vestrum.*
 minus q̄ diuinitati deseruis? Ego dominicam car- *102. v. c. 10.*
 nē, imo perfectam in Christo humanitatē ideo a-
 doro, q̄ à diuinitate suscepta, & deitati vnita est:
 vt non aliū & aliū, sed vnum eundemq; Deum &
 hominē filium Dei esse confiteor. Deniq; si homi- *Rom. 1. 6.*
 nē separaueris à Deo, illi nunq̄ credo nec seruiō: ve-
 lut si quis purpuram vel diadema regale iacens in
 ueniat, nunquid ea conabitur adorare? Cum vero
 ea rex fuerit indutus, periculum mortis incurrit,
 si ea cum rege adorare quis contempserit. Ita & in
 Christo Domino humanitatem non solam vel nu-
 dam, sed diuinitati vnitam, scilicet, vnum filium
 Deum verū & hominē verum si quis adorare cō-
 temple-

In tom. 2.
adversum
hunc s. psal.
98. Adora-
re August.

tempserit æternaliter morietur. Idē super Psal. 98. ubi dicitur. Adorate scabellū pedum eius, quoniā sanctū est. Sciēdum quia in Christo terra est i- caro quę sine imp etate adoratur. Suscepit n. de terra terram, quia caro de terra est, & de carne Marię carnē accepit, hæc sine impietate à verbo Dei a sūpta adoratur à nobis: quia nemo carnē eius māducat nisi prius adoret: sed qui adorat non terrā in- tuetur, sed illum potius cuius scabellum est pro- pter quem adorat. His auctoritatibus præmissæ inuestigationis absolutio explicatur.

AN CHRISTVS SECVNDVM QVOD HOMO,
sit persona vel aliquid.

DISTINCT. X.

De commu-
nicatione
idiomatū
& proprie-
tatum re-
spicientium
personam
prout so-
nant inno-
bilisatem,
scilicet de
personali
conditione
& finali ad-
optione.

S Olet etiā quibusdam inquiri, Vtrum Christ⁹ secundum quod homo, sit persona vel etiam sit aliquid. Ex vtraque parte huius quęstionis argu- menta concurrunt. Quod enim persona sit, his e- differunt rationibus. Si secundum quod homo ali- quid est, vel psona, vel substātia, vel aliud est. Sed aliud nō, ergo persona vel substātia: si substātia est, vel rationalis, vel irrationalis: sed nō est irrationa- lis substātia, ergo rationalis. Si vero secundum quod homo est rationalis substātia, ergo persona, quia hæc est definitio personę, substātia rationalis in- diuiduę naturę. Si ergo secundum quod homo est a- liquid: & secundum quod homo persona est. Sed ē conuerso, si secundū quod homo persona est, vel ter- tia in trinitate, vel alia: sed alia non, ergo tertia in trinitate persona. At si secundum quod homo psona est tertia in trinitate, ergo Deus. Propter hæc incō- ueniētia & alia, quidā dicunt Christum secundum hominē non esse personam, nec aliquid: nisi forte secundum sit expressiuum vnitatis personę, Secū- dū n. habet multiplicem rationem. Aliquando n. exprimit conditionē, vel proprietatem diuinę nā- turę